

Nr 467.

Av herr **Munktell m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 85, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 24 oktober 1951 (nr 660) om skatt vid tillverkning och import av personbilar m. m. samt om fortsatt giltighet av samma förordning.*

Kungl. Maj:t har i proposition nr 85 år 1953 framlagt förslag dels om viss ändring i förordningen den 24 oktober 1951 (nr 660) om skatt vid tillverkning och import av personbilar, dels ock om fortsatt giltighet av samma förordning.

Då det synes oss uppenbart, att den särskilda skatten vid tillverkning och import av personbilar och motorcyklar icke medfört de avsedda konjunkturpolitiska fördelarna utan varit till skada för den normala utvecklingen på motorfordonsmarknaden, finner vi det angeläget, att ifrågavarande förordning icke erhåller förlängd giltighet. Skulle emellertid riksdagen besluta om fortsatt giltighet, får vi beträffande vissa detaljföreskrifter i förordningen anföra följande.

De av Kungl. Maj:t föreslagna ändringarna hänför sig huvudsakligen till bestämmandet av fordonets beskattningsvärde och till uppbördens av skatten. Genom att i lag fastslå att fordonets beskattningsvärde skall vara lika med det pris, skatten inräknad, som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträdande utgör gängse konsumentpris för fordonet, uppstår vissa olägenheter på grund av att skattskyldigheten inträder vid olika tidpunkt för olika slag av företag. Vid import av färdiga personbilar skall nämligen enligt nu gällande bestämmelser skattedeklaration avgivas redan vid införtullningen och i samband därmed även skatten erläggas. I övriga fall — vid tillverkning och sammansättning av personbilar inom landet — skall deklaration avgivas och skatt inbetalas månadsvis inom 30 dagar efter utgången av den månad som deklarationen avser. Härigenom uppkommer en icke avsedd förskjutning i konkurrensläget mellan olika bilförsäljningsföretag.

Vidare kommer företag, vilka tillverkar motorcyklar och där detaljförsäljningen är mycket säsongbetonad och huvudsakligen koncentrerad till försommaren, med de föreslagna bestämmelserna fortfarande i ett ogynnsamt läge. För att bereda jämn sysselsättning åt fabrikspersonalen inom dylika företag bedrives, oaktat avsättningsmöjligheterna varierar, tillverkningen i så gott som oförminskad skala året runt. Då lagringsmöjligheterna för dessa företag är begränsade förmås detaljisterna genom förlängd kredittid mottaga höst- och vintermånadernas produktion långt innan försäljning till konsumenterna blir aktuell. Då som ovan anförts skatten förfaller till

betalning en månad efter leveransmånaden måste tillverkarna ligga ute med avsevärda skattebelopp, och på samma gång som de härigenom förorsakas betydande ränteförluster anstränges även deras likviditet.

För att i någon mån förhindra dessa verkningar föreslår Kungl. Maj:t, att kontrollstyrelsen må, då synnerliga skäl därtill är, medgiva anstånd. Det torde dock vara ovisst i vilken utsträckning sådant anstånd kommer att beviljas.

Det synes oss möjligt att undvika de nuvarande olägenheter skatten medför för både tillverkare och importörer om skyldigheten att erlagga skatt i stället ålägg förbrukaren. Härigenom skulle man kunna åstadkomma enhetliga bestämmelser för skattskyldighetens inträde, och uppbörden kunde anförtros länsstyrelserna. Några större tekniska svårigheter skulle ej en sådan metod medföra. Vid registrering av motorcykel eller bil har länsstyrelserna nu att uppbära skatt- och registreringsavgifter, varför det ur administrativa synpunkter icke torde vara förenat med större svårigheter att de samtidigt ansvarar för uppbörden av tillverkningskatten. Då ju konsumenterna är de som slutligt skall bära skatten, synes det oss även psykologiskt motiverat, att dessa genom uppbörden får uppmärksamheten riktad på hur stor del av inköpspriset som utgöres av bilaccisen.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

A. att riksdagen måtte besluta att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 85, och

B. därest detta icke vinner riksdagens bifall, dels att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i förordningen den 24 oktober 1951 (nr 660) om skatt vid import av personbilar m. m., att skyldighet att erlagga skatt åligger köparen, samt att uppbörden anförtros länsstyrelserna, dels ock att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 25 mars 1953.

Henrik Munktell.

Karin Wetterström.

Nils G. Fröding.
